

Posudek vedoucí na bakalářskou práci **MARTINY ŠMÍDOVÉ**

ZKUŠENOSTI ÚČASTNÍKŮ HOLOTROPNÍ TERAPIE

FHS UK 2016

Předložená práce se dotýká terapeutického využití techniky holotropního dýchání, která v současné klinické a poradenské praxi nepatří mezi standardně využívané nástroje. Téma si autorka zvolila sama, velkou dávku samostatnosti projevovala v celém procesu tvorby této práce.

V teoretické části je zprostředkovan pohled na historii a dynamiku vývoje této metody. Dále jsou zde podrobněji rozepsány její jednotlivé účinné faktory. Jak již bylo zmíněno, holotropní dýchání nepatří mezi obvykle využívané metody, autorka v samostatné kapitole vysvětluje proč, resp. jaká rizika jejího využívání jsou zde odbornou veřejností vnímána. To považuji za přínosné, nicméně tato kapitola by si zasloužila větší prostor a především jiný název („Využití metody h.d.“ je zcela zavádějící). V následující části autorka uvádí indikace pro tento typ terapie – je však tento výčet vyčerpávající? Také by textu prospělo, kdyby bylo uvedeno, jaká je současný stav využívání holotropního dýchání u nás a v zahraničí, zda existují nějaké studie na toto téma apod. Jinak text je čtivý, srozumitelný, autorka prokazuje schopnost pracovat s relevantními zdroji. Drobné připomínky mám k celkové strukturaci textu.

Cílem praktické části je hlubší pohled na zkušenosti účastníků této terapie. U obhajoby by mohla zaznít problematizace tohoto tématu, tzn. proč je důležité se jím odborně (zde psychologicky) zabývat. Kvalitativní strategie sběru a analýzy dat je zvolena v souladu s cílem výzkumu. Návrh rozhovoru je poměrně podrobný, nicméně zde nepokrývá oblast, kterou vymezuje třetí výzkumná otázka (přesah do života participanta), spíše je zde kladen důraz na průběh konkrétního sezení. V analýze dat se však téma přesahu do života již objevuje. Určitě by bylo vhodné, kdyby autorka u popisu participantů uvedla, jak dlouhá doba uplynula od uskutečněního/uskutečněných sezení. Zajímavé by to bylo např. v případě participanta, který po absolvování holotropního dýchání abstínuje. Délka abstinence je z hlediska perspektivy dlouhodobé abstinence důležitá. Zpracování dat by si také zasloužilo lepší strukturaci, takto se v jednotlivých kapitolách prolíná několik stěžejních témat a sdělení ztrácejí na přehlednosti. Také se to jeví tak, že namísto vytváření trsů (autorka měla na mysli zřejmě postup otevřeného kódování??), autorka prostě do kapitol shrnula odpovědi na jednotlivé hlavní části rozhovoru, tak jak jej naplánovala. Na druhou stranu je třeba ocenit snahu po hlubším vhledu do získaných informací, interpretace je dle mého názoru na dobré úrovni.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

V Praze dne 14.9.2016

Mgr. Eva Richterová